

مُذَهَّبَةٌ لِدَاوُدَ عِنْدَمَا أَحَدَهُ الْفِلِسْطِيُّونَ فِي
جَث.

¹Ein gülden Kleinod Davids, von der stummen Taube unter den Fremden, da ihn die Philister griffen zu Gath. Gott, sei mir gnädig, denn Menschen schnauben wider mich; täglich streiten sie und ängsten mich.²Meine Feinde schnauben täglich; denn viele streiten stolz wider mich.³Wenn ich mich fürchte, so hoffe ich auf dich.⁴Ich will Gottes Namen rühmen; auf Gott will ich hoffen und mich nicht fürchten; was sollte mir Fleisch tun?⁵Täglich fechten sie meine Worte an; all ihre Gedanken sind, daß sie mir Übel tun.⁶Sie halten zuhauf und lauern und haben acht auf meine Fersen, wie sie meine Seele erhaschen.⁷Sollten sie mit ihrer Bosheit entrinnen? Gott, stoße solche Leute ohne alle Gnade hinunter!⁸Zähle die Wege meiner Flucht; fasse meine Tränen in deinen Krug. Ohne Zweifel, du zählst sie.⁹Dann werden sich meine Feinde müssen zurückkehren, wenn ich rufe; so werde ich inne, daß du mein Gott bist.¹⁰Ich will rühmen Gottes Wort; ich will rühmen des HERRN Wort.¹¹Auf Gott hoffe ich und fürchte mich nicht; was können mir die Menschen tun?¹²Ich habe dir, Gott, gelobt, daß ich dir danken will;¹³denn du hast meine Seele vom Tode errettet, meine Füße vom Gleiten, daß ich wandle vor Gott im Licht der Lebendigen.

¹إِرْحَمْنِي، يَا إِلَهَ، لِأَنَّ الْإِنْسَانَ بَتَهَمَمْنِي وَالْيَوْمَ كُلَّهُ مُحَارِبًا يُضَايِفُنِي.²تَهَمَمْنِي أَعْدَائِي الْيَوْمَ كُلَّهُ لِأَنَّ كَثِيرِينَ يُقَاوِمُونَنِي بِكَيْرِيَاءٍ.³فِي يَوْمٍ حَوْفِي أَبَا عَلَيَّكَ أَتَّكِلُ.⁴اللَّهُ أَفْتَجِرُ بِكَلَامِهِ، عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَلَا أَخَافُ. مَاذَا يَصْنَعُهُ بِي الْبَشَرُ؟⁵الْيَوْمَ كُلَّهُ يُحَرِّفُونَ كَلَامِي، عَلَيَّ كُلُّ أَفْكَارِهِمْ بِالشَّرِّ.⁶يَجْتَمِعُونَ، يَخْتَفُونَ، يَلَاحِظُونَ حُطَوَاتِي عِنْدَمَا تَرَصَّدُوا نَفْسِي.⁷عَلَى إِيْمِهِمْ جَارِهِمْ، بَعْصِبِ أَحْضِعِ الشُّعُوبَ، يَا إِلَهَ.⁸تَيْهَانِي رَاقِبْتَ، اجْعَلْ أَنْتَ دُمُوعِي فِي زَقِّكَ. أَمَا هِيَ فِي سِفْرِكَ؟⁹جَيْبِنِي تَزْتِدْ أَعْدَائِي إِلَى الْوَرَاءِ فِي يَوْمِ أَدْعُوكَ فِيهِ. هَذَا قَدْ عَلِمْتُهُ لِأَنَّ اللَّهَ لِي.¹⁰اللَّهُ أَفْتَجِرُ بِكَلَامِهِ، الرَّبُّ أَفْتَجِرُ بِكَلَامِهِ.¹¹عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَلَا أَخَافُ. مَاذَا يَصْنَعُهُ بِي الْإِنْسَانُ؟¹²اللَّهُمَّ عَلَيَّ نُذُورُكَ، أَوْفِي دَبَائِحِ سُكْرِ لَكَ.¹³لَأَنَّكَ تَجَّيْتِ نَفْسِي مِنَ الْمَوْتِ، تَعَمَّ، وَرَجَلِي مِنَ الرَّقِّ، لِكَيْ أَسِيرَ قُدَّامَ اللَّهِ فِي نُورِ الْأَحْيَاءِ.